
W DUCHU I PRAWDZIE

Przykładnie żyj, bo być może jesteś jedyną biblią, którą ktoś czyta

Będę prosił Ojca, da wam Ducha Prawdy - przeczytaj

KIM JEST DUCH PRAWDY?

Duch Święty jest prawdziwą osobą, która przyszła na świat, by mieszkać autentycznych naśladowców w Jezusa Chrystusa po Jego zmartwychwstaniu i wstąpieniu do nieba (Dzieje Apostolskie 2). Odpowiedź zawarta w Piśmie Świętym, jest jasna: Duch Święty, Duch Prawdy Jest Bogiem. Nie jest On jakąś bezosobową mocą Bożą, nie jest tylko działaniem Bożym. Duch Święty jest osobą i posiada naturę Bożą, tak, jak Ojciec i Syn, Jest Trzecia Osoba Trójcy, równym Bogu Ojcu i Synowi. Każda z Tych Trzech Osób Bożych ma swój udział w dziele zbawienia. Bóg Ojciec przez zbawienia dokonał się, Że zesłał nam swojego syna Jednorodzonego, Jezusa Chrystusa. Ojciec wraz z Synem zsyłają nam Ducha Świętego. Działanie poszczególnych Osób Bożych MOŻNA wyrazić w tej formule, Że nasze życie (otrzymane nowe życie, dzięki dziełu odkupienia) jest życiem dziecięctwa Bożego, życiem skierowanym do Boga, naszego Ojca, przez Chrystusa, naszego Pośrednika i Zbawiciela, w mocy Ducha Świętego (w Duchu Świętym). Duch Święty w nas nowe narodzenie sprawia, które jest warunkiem wejścia do Królestwa Bożego, czyli do nowego życia w Bogu, w jedności z Bogiem. Chrystus mówi do Nikodema: zaprawdę, zaprawdę ci powiadam: jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć Królestwa Bożego (J 3:3; por. J 1:12.13). Duch Święty jest sprawca nowego życia, jakiegoś początku, jakiegoś decydującego zwrotu w nas - i to Pismo Święte nazywa nowymi narodzinami. Duch Święty jest więc absolutnie konieczny do tego, abyśmy się na nowo narodzili, rozpoczęli abyśmy nowe życie.

Jezus podczas rozmowy z Samarytanką powiedział, "nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy Prawdziwi czciciele Będą oddawali cześć Ojcu w duchu i w prawdzie; ..." (J 4, 54)

Duch Święty nie przynosi nam treści Nowych, Nowej prawdy w stosunku do tej, którą przyniósł nam Chrystus, ale jak tę prawdę gdyby umieścił w naszym wnętrzu, wzbudzi w nas wiarę, bez której słowo Chrystusa nie stanie się dla nas słowem Bożym, które możemy przyjąć bez jakiegokolwiek wątpliwości. Tylko w Duchu Świętym możemy przyjąć jako prawdę Chrystusową naukę. Nie wystarczy do tego zwyczajna inteligencja, wiedza, rozum, dobra pamięć, bo - jak mówi psalmista - "w Twej światłości oglądamy światłość" (Ps 36:10). Musimy mieć w sobie wewnętrzne światło Ducha Świętego, abyśmy mogli poznać Chrystusa jako światłość, abyśmy mogli poznać tę światłość, którą Chrystus przekazuje nam przez swoje Słowo i przez swoje życie. A więc od strony treści Duch Święty nie przynosi nic nowego w stosunku do tego, co przyniósł Chrystus, ale bez Ducha Świętego cała ta treść pozostałaby jak gdyby na zewnątrz nas. Nie moglibyśmy sobie tej treści wewnętrznie przyswoić tak, aby stała się ona dla nas treścią naszego życia. Duch Święty jak uwewnętrznia gdyby na życie, które Chrystus przyniósł. Staje się ono wówczas naszą własnością użytkowników wewnętrzną i zaczynamy nim żyć. Dlatego porównuje się Ducha Świętego do strumienia żywej wody, tryskającej z naszego wnętrza. Dzięki Świętemu Duchowi jest w nas Nowe Życie.

Bóg chce przemienić swoje stworzenie, lecz człowiek opiera się, często nie będąc tego świadomym. Zmiany niechęć do myślenia, niezgoda na reinterpretację swoje życia, upieranie się przy opinii, jakie mamy w odniesieniu do osób, które towarzyszą nam, brak zgody na rzeczywistość, inna jest która od moich oczekiwań, Powoduje zamknięcie się na przemianę. Z czasem uświadamiamy sobie, że to wszystko, co wydarzyło się w naszym życiu było dla Potrzebne nam: poznania siebie, poznania Boga, przebudzenia wewnętrznego, opamiętania się, zrezygnowania z nadmiernych oczekiwań. Najważniejsze jest to, że Bóg chce dokonać w nas przemiany ...Czytaj całość

Szukajcie DROGI I WODY ŻYWEJ U Jezusa

Komentarz do Ewangelii św. Jana, 10

"Wy też świadczycie"

Dokonane już zostało wszystko, co uczynił Chrystus na ziemi, konieczne było jednak, abyśmy stali się "uczestnikami Boskiej natury" Słowa (2 P 1,4): To znaczy, abyśmy pozostawili za nami Dotychczasowe nasze życie, wkroczyli w nowe ... Bo jak długo Chrystus przebywał wśród uczniów swoich w ciele ludzkim, był na w ich oczach, jak sądzę, dawca wszelkiego dobra. Gdy jednak nadszedł czas, w którym miał odejść do Ojca niebieskiego, potrzeba było, aby pozostał ze swoimi przez Ducha Świętego i wiernymi "przez wiarę zamieszkał w naszych sercach" (Ef 3,17).

Na podstawie Starego i Nowego Przymierza, łatwo MOŻNA wykazać, że Duch Święty, odradza i przemienia tych, do których przyszedł i w których zamieszkuje. "Ciebie też opanuje duch Pański i będziesz prorokował wraz z nimi, i staniesz się człowiekiem Innym" (1 Sm 10,6) - mówi natchniony Samuel do Saula. Święty Paweł pisze: "My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańska i za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejac, upodabniamy się do Jego obrazu. zas Pan jest Duchem" (2 Kor 3,18).

Zatem widzisz, że Duch Święty przemienia w pewien sposób tych, w których przebywa, tworząc z nich inny obraz. Z łatwością przenosi od zajmowania się rzeczami ziemskimi, tylko do spoglądania ku niebiańskim, od tchórzliwej bojaźni do odważnych czynów. Takimi uczniowie stali się: umocnieni przez Ducha nie dali się pokonać prześladowcom, trwali lecz niezwyknięcie w miłości Chrystusa. Sprawdziły się więc słowa Zbawiciela: "Pożyteczne jest dla was moje odejście" (J 16,7). Albowiem miało ono przynieść zstąpienie Ducha Świętego.

czytaj

CZY SŁYSZAŁEŚ (AS) O CZTERECH PRAWACH DUCHOWEGO ŻYCIA?

SPRAWDŹ klikając tutaj

BOG kocha CIEBIE DZISIAJ I każdego dnia ...

Wszystko ma swój czas,
i jest wyznaczona godzina
na wszystkie sprawy pod niebem:
Jest czas rodzenia i czas umierania
czas sadzenia i czas wrywania tego, co zasadzono
czas zabijania i czas leczenia,
czas burzenia i czas budowania,
czas płaczu i czas śmiechu,
czas zawodzenia i czas płasów
czas rzucania kamieni i czas ich zbierania,
czas pieścot cielesnych
i czas wstrzymywania się od nich,
czas szukania i czas tracenia,
Czas Zachowania i czas wyrzucania,
czas rozdierania i czas zszywania,
czas milczenia i czas mówienia,
czas miłowania i czas nienawiści,
czas wojny i czas pokoju.
Księga Koheleeta (3,1-8)

Do Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa zanieśmy pokorne błagania o rozświetlenie mroków naszego życia, wołając:

Niech Twoje światło rozjaśni nasze życie.

